عشق‌آباد

جناب میرزا محمّد ثابت علیه بهآء اللّه

هواللّه

ای ثابت نابت نامهٔ تو رسید مضمون مورث سرور بود و موجب حبور زیرا دلالت بر ثبات و استقامت نفوس و تشکیل انجمنهای مبارک موعود داشت زیرا جمال مبارک روحی لأحبّائه الفدآء به عبدالبهآء وعدهٔ صریح فرمودند که نفوسی مبعوث فرمایند که بانوار عرفان و نار محبّت اللّه بر شرق و غرب بتابند الحمد للّه انجمنهای عشق‌آباد و محافل روحانی در نهایت انجذاب و اشتعالند و سبب فرح و سرور قلوب و ارواح

ای پروردگار یاران را ملجأ و پناه باش و دوستان را بنفحات قدس مشام معطّر نما در قلوب روح حیات بدم و نفوس را طریق نجات بنما شوری دیگر در سرها فکن و شعلهٔی شدیدتر بجانهای یاران زن تا بآنچه سزاوار و لایق است قیام نمایند و خراسان گلستان آسمانی گردد و گلشن رحمانی شود و بلبل حقایق و معانی بسراید توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بینا

ای ثابت از جذب و وله طفلان و نطق و بیان کودکان مرقوم نموده بودی امید عبدالبهآء چنانست که آن نورسیدگان در دبستان عرفان نزد ادیب عشق چنان تربیت و پرورش یابند و در مقامات معنوی معانی و اسرار آموزند که هر یک در جنّت ابهی مانند عندلیب گویا گلبنگ اسرار بلند کند و به راز و نیاز پردازد و علیک البهآء الأبهی ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۲ نوامبر ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر